

orum, quæ in hunc sensum recepta nihil detrahit nostra.

39 Nec secundo loco obstant Rotæ decisiones, 2. alias 113. de re judi. in novis, & decisio 28. alias 517. eodem titulo in antiquis, supponendo in attentatis tres fuisse latas sententias conformes; ac per tres instantias itum, quod non potest esse absque appellatione à prima, & sic successivè à secunda, quibus facile patet responsio, etiam nostra opinione retenta, cùm in ea appellatio permittatur, ut dictum est, & sic bene potest pervenire ad tres instantias, & tres conformes, præcedente executione prioris, appellatione non obstante, imò multi possunt dari casus, nihil intentioni nostræ, & æquæ resolutioni detrahentes, quibus attentatorum revocatio non fiat, nisi post tres conformes, prout contingit, quando prima sententia, & secunda lata sunt contra attentata passum, estque revocatione denegata, à quibus potest ipse appellare quoad utrumque effectum, ut mox dicetur, & ita necessariò debet ire per tres instantias, & tres conformes, anteaquam attentati revocationem consequatur, ut alias diximus, instrumento Camerali, quia si in prima sententia denegata est ejus executio, & sic contra creditorem referatur, tenetur spectare tres conformes, anteaquam instrumentum exequatur, nisi sit postmodum aliqua pro se lata, qua recuperet privilegium executionis; quia semel prohibitionem evasit. Idem est dictum in iudicio legis fin. C. de edito divi Adri. & in alimento, multis, & similibus, quia lata prima sententia contra possessionem, alimenta petentem, admissa appellatione quoad utrumque effectum, & in tota causa tres sententiae necessariò executoriales spectandæ sunt, quounque aliquam favorabilem actor consequatur; ut nos latè Deo dante de hac questione agemus infra, part. 3. multis capitibus, & præcipue cap. 4. per totum, ubi latissimè de hoc articulo tractatur, cùm distinctione juridica procedendo.

Alios etiam casus possumus constituere, ut verificantur præfata Rotæ decisiones, adeò ut in nihil nostra opinio lèdatur, quos ad id proposuit Lancelot. de attent. 3 p. c. 28. n. 96. vers. ad tertium similiter, quod possunt dari tres sententiae in causa attentatorum, vel quia passus attentata, in cuius favorem fuit lata prima sententia, minimè attendit in hujusmodi privilegio, & sic negligens vel ignarus non petiit ejus executionem, sed curando tantum eam defendere, ne sibi revocetur, eundo in sequelam appellationis, ut multo contingit.

*O*pe*re*bus** Potes in hoc etiam evenire, vel expresso accidente partium consensu, vel tacito; ut quia etiam is, qui est attentata passus, hoc sua sententia privilegio abutit, pro tam brevi tempore, ne forte ipsa postmodum revocata sententia, per alias tres patiatur gravamina, & incommoda, quæ accidere solent in repositorie executionis erga restitutionem possessionis adeptæ fructuum, & expensarum, qui, vel quia multum confidens de sua justitia cause principalis malit, litium anfractus, & dilationes succidere pro ea diffinitivè consequenda; prout ego vidi non paucos litigatores hanc facere considerationem; ac ideo quod tacitè ex mente prædictorum Doctorum, & Rotæ decisionem deducitur, non urget, quoniam non debet attendi, quod de facto factum est, sed quod de jure fieri debet. Rotæ decis. 58. alias 412. si appellatur, de appellationibus in novis, quia cum nostra opinione rectè potest concurrere, cique omnino adaptari, & quod magis est, in favorem retrorqueri secundum intelligentiam à nobis assignatam.

40 Quibus suppositis, in hac questione potest constiui regula, judicem nullo modo vim facere, si appellatione emissa à sententia lata pro revocatione attentatorum non detulerit, cùm tunc à jure non cogatur de-

ferre, imò sententiam suam absque metu & reatu attentati possit ad effectivam, & actualē executionem trahere; quæ regula adaptatur tam nostræ æquissimæ opinioni, ut quoad suspensivum hoc casu censeatur prohibita appellatio, quam ab' olorū negativæ quoad utrumque, quam sequi à temeritate non distaret, cùm nimis rigorosa sit.

Quam regulam loco limitationis, ut declarares, vo-41 lo: ut scilicet intelligatur, quando sententia lata est in favorem attentatum passi, non tamen quando contra ipsum, & in favorem adversarii attentanti lata sit, quia cùm hoc appellationis prohibitæ privilegii inter cetera à jure in favorem passi inducatur, in ejus dampnum retrorqueretur, si à revocatione attentati negata non sibi permitteretur appellatio quoad utrumque, juxta regul. text. in l. quod favore, C. de legibus, imò loco privilegii penam consequeretur, quod esse non potest, quia ordinata ad unum finem, contrarium non debent operari, & attentans, in cuius odium appellatione non suspendit, ex suo dolo, & malitia reportaret commodum, & sic fore ut ordinata ad unum finem, contrarium effectum operarentur. Itaque dicendum est, ut appellatio emissa à sententia revocationis attentati non suspendat, à denegatione autem revocationis, & sic contra attentatum passum, & in favorem attentatis, posse passum appellare quoad utrumque effectum. Pro quo facit in his terminis propriis, quod ita consulit Augustin. Berrius confi. 51. in hac causa, versiculo secundum conclusio, n. 5. & sequentibus, lib. 3. ubi dicit, & probat, quod à denegata revocatione cuiusdam sequestri, quod prætendebatur attentatum, & ex eo capite petebatur revocari, validè posse appellari ab ipso sequestranti attentatum passo, cui revocatio denegata est, ita ut præfata appellatione pendente nihil sit innovandum. Et facit etiam Egidius decisione 47. ubi appellatur, dum ibi supponit quod à sententia lata in attentatis contra utramque partem, utramque ab ipso appellasse, quod aliud fore dicendum si adversus attentantem solummodo lata fuisse, & hoc & notorium, & vulgare est, quod 42 quando in favorem alicuius à jure appellatio prohibetur, ut ipsi privilegiato non censemur prohibita, sed permitta, quando adversus illum sententia fertur, sed integraliter suos effectus habeat, ut in pronuntiatione negativa hæredem non mittendum in possessionem, utentem remedio l. fin. Cod. de edito, juxta stupendum dictum (quod vocant) Angeli in l. quicquid, num. 2. Cod. quorū appellat. non recip. & in sententia lata in possessorio contra spoliatum, juxta ea quæ latè Lancelot. in tractatu de appellat. perm. vel probib. in possessor. 25. limi. regula per eum ibi posita, Jacob. de Sanc. Georgio in lib. fin. nn. 30. & Zuchard, nn. 443. Cod. de edito divi Adrian. tollen. Ruginell. tract. de appellat. §. 2. cap. 3. sub. n. 649. versus finem, versiculo appellatur. Lancelot. tractatu de attenta. 3. part. 18. n. 89. Scaccia tract. de appellat. qu. 17. limit. 6. membro 6. nn. 38. fol. 350. Petrus Duenas regul. 44. fall. I. Menoch. tractat. de adipiscen. remed. 4. qu. 100. n. 856. vers. secundus. fol. 54. Achil. Personal. tractatu de adipisc. possess. n. 344. versiculo vel & quoque, fol. 269. Petrus Surd. tractatu de alimen. titul. 8. privileg. 60. nn. 26. & 27. Tiraquell. tractat. le mort saisit le vis, p. 6. declara. 6. n. 3. versculo id autem. Cæsar. Contar. in leg. unica, in ampliatione, n. 113. versculo non esse. Cod. si de moment. possess. & loquendo in sententia negativa alimento. 45. petitorum, ut appellatur quoad utrumque, tenet Angel. in l. fin. sub nn. 1. ff. de appellatio. recip. quem referunt, & sequuntur Contar. ubi proxime, limit. 7. nn. 19. Petrus Surd. d. privileg. 60. nn. 24. in fin. & n. 25. & sequentibus, & signanter n. 23. in fin. Ruginell. tract. de appellat. §. 2. cap. 3. num. 68. Scaccia de appellat. qu. 17. limit. 7. num. 19. & seqq. qui numero 20. confirmat ex doctrina Angeli in d. l. fin. sub num. 1. quem referens sequi-

Pars II. Cap. XIII.

267

sequitur Contard. ubi proxime, & Ruginell. d. c. 3. n. 7. quod potest appellari à sententia, qua pronuntiatur, annonam non esse distribuendam in usum militum (lècet loquendo in possessorio, Marquesan. tract. de commissio. cap. 21. nu. 28. fol. 235. post Puteum, affirmare contrarium ausus fuerit.) Et idem contingit in sententia negativa, vel contra creditorem executionem instrumenti Cameralis, seu guardati, seu sententia etiam petentem, quia tunc a lata sententia negativæ accepta conceditur appellatio, licet ab affirmativæ lata non admittatur iis in casibus, quoad suspensivum, ut suis locis commodius latius Deo dante diximus; præcipue infra 3. part. p. 4. per totum, ubi multa circa hunc articulum congettimus omnino videnda.

C A P U T XIII.

Si à collatione, electione, confirmatione, præsentatione, institutione beneficij, aliisve actibus extrajudicialibus, appellationi interpositæ judex Ecclesiasticus non deferat: an, & quando violentiam facere dicetur: ubi exactè, quando judicialiter, vel extrajudicialiter in provisio beneficiorum processum fuisse, vel debuisse dicatur.

S U M M A R I U M.

- 1 Extrajudicialis actus non recipit appellationem, nec causat attentatum.
 - 2 Extrajudicialis actus est beneficiorum provisio, & collatio sui primeva natura attenuata.
 - 3 Examen ad beneficium est actus extrajudicialis.
 - 4 Extrajudicialis provisio beneficij non est interlocutoria, sed pro interlocutoria habetur.
 - 5 Extrajudicialis institutio, aut confirmatio loco interlocutoria habetur.
 - 6 Examen ad beneficium tanquam actus extrajudicialis non requirit citationem.
 - 7 Orovisio parochialis juxta formam Tri. non est judicialis, sed extrajudicialis.
 - 8 Informatio qualitatum ad provisionem beneficij sit extrajudicialiter nullo citato.
 - 9 Provisio ubi extrajudicialiter fit, collator non tenetur testes comparere, nec processum formare, nec illum publicare sed extrajudicialiter animū suū informat.
 - 10 Extrajudicialis provisio nō requirit alicuius citationē.
 - 11 Extrajudicialiter procedit executor ad beneficium, & de qualitatibus moribus, & vita, seu habilitate provisi informatur extrajudicialiter nemine citato.
 - 12 Executor non tenetur citare volenter opponere impetrantem non esse idoneum.
 - 13 Extrajudicialiter procedunt regulariter executores ad beneficia.
 - 14 Dispensationes matrimoniales commissæ ordinario juxta earum clausulam, extrajudicialiter informationem appetunt.
 - 15 Executor dispensationis matrimonialis potest testibus non stare, si aliter de veritate sibi constet, & executionem suspendere.
 - 16 Extrajudicialis provisionis, & processus difficile est probare injustitiam, cùm tam per scripta, quam per non scripta judex animū suū informat.
 - 17 Extrajudiciale processum qui injustum dixerit, aliunde tenetur verificare injustitiam, quia pro actu extrajudiciali presumitur, non vero gravamine.
 - 18 Extrajudiciali in provisione conferens non ut judex, sed ut privata persona procedit.
- Salgado de Protect. Reg.
- 19 Executor collatoris non habentis jurisdictionem, potest se extrajudicialiter informare.
 - 20 Extrajudicialis appellatio est si interponatur à parte vel à judice ante judicium ceptum.
 - 21 Extrajudicialis actus nunquam transit in rem judicatam.
 - 22 & 23 Executor executoris extrajudicialiter procedens de jure non citatis saluum jus reservat.
 - 24 & 25 Ab extrajudiciali gravamine duo oriuntur remedia, appellatio intra decenditum, recursus extra illud.
 - 26 A gravamine per aquatorum, hoc est, repartidores de pechos, appellatur intra duos menses à die notitia gravaminis.
 - 27 Sententia non profertur, ubi deficit judicium & liris pendentia.
 - 28 Extrajudicialiter procedens executor gratie nullam refert sententiam, sed gratiosam executionem.
 - 29 Extrajudicialiter facta institutio, collatio seu provisio beneficij fieri potest die feriato, secus si judicialiter.
 - 30 Forma iuramenti do qua in c. ut circa, de elect. lib. 6. servanda in appellatione; procedit, quando electio sit extrajudicialiter, secus si judicialiter.
 - 31 Extrajudicialiter potest Episcopus extra diœcesim instituere, & confirmare, secus si judicialiter.
 - 32 Actus quales geri possunt extrajurisdictionem, diœcesim; seu provinciam, remissive.
 - 33 Provisio beneficij facta servata sua primeva natura, non recipit appellationem.
 - 34 Provisio beneficij judicialis sit cum contradicente legitimo, & requiri diffinitiva pronuntiatio.
 - 35 Judicialiter procedit in provisione beneficij, vel ex voluntate collatoris, vel ex juris necessitate, prout natura negotii postulat, & seqq.
 - 36 Executor an beneficium regulariter non tenetur partes judicis assumere; si non vult, secus si vult, quia tunc potest judicialiter facere provisionem.
 - 37 Extrajudiciale actus potest judex, vel executor judicialiter celebrare si vult.
 - 38 Judicium mutare in majorem cause cognitionem parte non contradicente, nullam causat nullitatem, secus si in minorem.
 - 39 Judicis partes assumere in provisione beneficij, quibus casibus judex ex necessitate tenetur juris.
 - 40 Judicis partes assumere tenetur judex in provisione beneficij, quando commissio, aut dispositio nuntiatur verbo (judicium) quod in judicialibus, non extrajudicialibus verificatur.
 - 41 Extrajudicialia, & judicialia sibi invicem contraria sunt, & repugnantia.
 - 42 Extrajudiciale actus nunquam transit in rem judicatam, ex quo in eis judicium deficit.
 - 43 Dictio (judicium) quam habeat significationem.
 - 44 Judicis partes assumere judex in extrajudicialibus, si commissio faciat mentionem dictoris (lis) qua verificatur in judicialibus, & lite contestata.
 - 45 In extrajudicalibus actibus non dicitur lis introducta.
 - 46 Per extrajudiciale actum beneficium nec res dicitur litigiosa.
 - 47 Ab extrajudiciale acta per appellationem etiam coram superiori presentata non dicitur beneficium litigiosum, nec item pendere.
 - 48 Judicis partes assumere tenetur executor sive dispensationum, sive gratarum, sive contineant clausulam (vocatis vocandis) vel quod circetur aliquis.
 - 49 Executor merus tenetur assumere partes judicis, si adsit clausula (citatibus citandis).
 - 50 Executor merus vigore clausula (citatibus citandis) efficitur mixtus.
 - 51 Executor vigore clausula (vocatis vocandis) non tenetur assumere partes judicis, si nullus appareat contradictor